

- И въ гибелта която ще дойде отъ да-
лечъ?
Къмъ кого ще притичате за помощъ?
И дѣ ще оставите славата си?
(4) Безъ мене ще се наведатъ между възра-
нитѣ,
И ще паднатъ отъдолу подъ убититѣ.
«Съ всичко това гнѣвътъ му не се по-
върна,
Но рѣката му е още прострѣна,
(5) Горко на Ассириецитѣ, тоягата на я-
ростъта ми!
И бичътъ въ рѣката му е гнѣвътъ ми!
(6) Ще го проводи върхъ «ладеи» народъ,
И «ще му дамъ заповѣдъ върхъ людитѣ
на яростъта си,
За да донесе користи, и да грабне гра-
бежъ,
И да ги стѣпче като калъта на патищата.
(7) «Но той не разумѣва така,
Нито сърдцето му размишлява така;
Но въ сърдцето му е
Да низверже и да истреби народи не
малко.
(8) «Защото говори:
Князевѣтъ ми не сѣ ли всичкитѣ царие?
(9) Не е ли «Халне» както Кархамисъ?
Не е ли Ематъ както Арпатъ?
Не е ли Самария както «Дамаскъ»?
(10) Както рѣката ми прѣвъ царствата на
идолитѣ
На които истуканитѣ бѣахъ по много отъ
Иерусалимскитѣ и Самарискитѣ,
(11) Не ще ли направя, както направихъ на
Самария и на нейнитѣ идоли,
Така и на Иерусалимъ и на кумиритѣ
му?
(12) За то,
Като свърши Господъ всичкото си дѣло
«Надъ гората Сионъ и надъ Иеруса-
лимъ,
«Ще накажъ, дума, плодътъ на голѣми-
вото сърдце на Ассирийскитѣ царь,
И възгордѣнието на високонадигнатитѣ
му очи.
(13) «Защото говори:

- Съ силата на рѣката си направихъ това,
И съ мадростъта си, понеже съмъ разу-
менъ;
И прѣмѣстихъ прѣдѣлитѣ на народитѣ,
И разграбихъ съкровищата нми,
И като крѣпкъ сваляхъ сѣдящитѣ на
високо;
(14) И «рѣката ми намѣри, както гнѣздо, бо-
гатството на людитѣ;
И както събира нѣкой яйца оставени,
Така събрахъ всичката земя азъ;
И никой не поклати крило, или отвори
уста, или пошепна.
(15) Рѣда ли би се похвалила сѣкирата про-
тивъ тогози който сѣче съ нея?
Може ли се велехвали трнонътъ противъ
тогози който го движи? —
Както ако би дигналъ жезлътъ тѣзи
които го дигатъ, —
Както ако би възвисилъ тоягата тогози
който не е дърво.
(16) За то Господъ, Господъ Саваотъ,
Ще проводи «на тѣлитѣ му мърша-
вость;
И подъ славата му ще се распали по-
жаръ
Както пожаръ отъ огнь,
(17) И свѣтътъ на Израилъ ще бѣде огнь,
И Свѣтитъ неговъ, пламѣнь;
И «ще изгори и пояде трънитѣ му
И глоговетѣ му въ единъ день;
(18) И ще погуби славата на дѣлрвата му
и на плодовитото му поле
Отъ душа до плътъ;
И ще бѣде както немощентъ когато
чезне.
(19) А остатъкътъ на дѣлрвнитѣ му дървета
ще бѣде малочисленъ,
Щото дѣте да ги испише.
(20) И въ онзи день
Остатъкътъ на Израилъ
И спасенитѣ отъ Якововѣтъ домъ
фнѣма да се подпираатъ вече на тогози
който ги порази,
Но ще се подпираатъ съ истина на Го-
спода, Свѣтитъ Израилевъ.

• Гл. 5; 25.
9; 12, 17, 21.
д Иер. 51; 20.
• Гл. 9; 17.
ж Иер. 34; 22.
• Бит. 50; 20. Мих. 4; 12.
и 4 Цар. 18; 24, 33, и
дрг. 19; 10, и дрг.
• Амось 6; 2.
к 2 Лѣт. 35; 20.
л 4 Цар. 16; 9.

м 4 Цар. 19; 31.
н Иер. 50; 18.
о Гл. 37; 24. Иез.
28; 4, и дрг. Дан.
4; 30.
п Иовъ 31; 25.
р Иер. 51; 20.
с Гл. 5; 17.
т Гл. 9; 18. 27; 4.
у 4 Цар. 19; 23.
ф Виж. 4 Цар. 16; 7.
2 Лѣт. 28; 20.